

sine Anker. Jeg mener dog ikke, der er nogen som helst Grund til at betragte denne Bestemmelse som urigtig eller uretfærdig. Der er ingen, der har Monopol paa et Stednavn, og hvad det Tilfælde angaar, som det ærede Medlem nævnte, maa jeg sige, at jeg aner ikke, at Navnet Glud er et Stednavn, og dette har sikkert ikke været oplyst. I alt Fald har dette Navn ikke været søgt paa denne Basis, thi i saa Tilfælde vilde det sikkert ikke være blevet nægtet. I øvrigt er Tilfældet mig ganske ukendt.

Svend Høgsbro: Det, man har tilstræbt fra dette Tings Side, naar man gennem de mange Aar saa ihærdigt har kæmpet for en Forandring paa dette Omraade, er jo at lede Befolkningen ind paa at komme bort fra de fortvivlede ensartede Navne, som det ærede Medlem for Odense nu kaldte Fællesnavne. Det har været Hovedformaalet at komme bort fra de i praktisk og æstetisk Henseende fortvivlede Forhold, som i den Retning ere til Stede i vort Land. Det er en Samfundsinteresse, man der har villet fremme; man har ikke blot villet imødekomme dem, der selv ønske at faa deres Navn forandret, men har ligefrem søgt at anspore dem, der have saadanne Fællesnavne, til at komme bort fra dem. Det er Navneforandring i stor Stil, man har søgt at fremme fra dette Tings Side, i saa Henseende tror jeg ikke at sige for meget eller tage fejl. I Forhold hertil har det været betragtet som mindre vigtigt, som et underordnet Spørgsmaal, om man ved at fremkalde en saadan Navneforandring i stor Stil mulig kunde komme i Strid med en eller anden Slægts Interesse i at beholde et bestemt Navn. Dette er et Spørgsmaal i anden Række og kun som saadant bør det betragtes. — Den højtærede Minister benægtede jo ikke, at der overhovedet er noget, der kunde kaldes Navneret; han sagde kun, at det endnu er et aabent Spørgsmaal, fordi det aldrig har været afgjort af Domstolene, og det er sikkert ogsaa rigtigt. Derfor, sagde den højtærede Minister, havde han ikke paa Sted i Lovforslaget eller Bemærkningerne brugt Udtryk, der kunde tyde paa, at han vilde anerkende en egentlig Navneret. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Minister i Stedet for har brugt Udtrykket „berettiget Navneinteresse“, saa er han kommen meget nær ved Navneret. Min egen Mening om dette „Spørgsmaal i 2den Række“, har jeg udtalt; efter min egen Følelse er jeg

ganske enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) i at ønske, at ogsaa Stednavne beskyttes, og naar jeg kan gaa med til at stryge denne Beskyttelse, er det kun i Kraft af en stærk Overvindelse af min egen personlige Følelse, men det er jo forøvrigt heller ikke endnu givet, at man i saa Henseende kommer til at gaa fuldt saa vidt som det foreliggende Forslag. Maa jeg i den Henseende minde om, at dette Ting ikke i noget af de Forslag, der have foreligget fra dets Side, er gaaet saa vidt, som Ministeriet nu gaar heller ikke med Hensyn til det Forslag, der forelaa fra Ministeriets Side i 1897—98, thi da maatte man dog holde sig til Fortegnelsen. I det Forslag, der blev indbragt af Provst Nielsen, og i det Forslag man paa Grundlag deraf indbragte her, begrænsede man stadig Retten til at tage Navne — afset fra kgl. Bevilling — til det Navn: Slægtnavn eller Tilnavn, som man i Forvejen var knyttet til, enten det nu var et Tilnavn, man selv havde baaret, eller som var brugt i Ens Faders eller Moders Slægt, eller et Navn, som den Ejendom, man ejede, bar. Det var det, man gav Folk Lov til at tage, og deri laa en væsentlig Garanti for, at ikke Folk vilkaarlig greb et eller andet Navn, som de af æstetiske eller andre mindre væsentlige Grunde syntes godt om. Det er det Standpunkt, som Folketinget hidtil har staaet paa, hvis man overhovedet vil sige, at det har taget noget Standpunkt i saa Henseende. Hvis man skulde bestemme sig til at give Stednavne noget større Beskyttelse, end der er tillagt dem i dette Lovforslag, kunde det jo ganske simpelt gives derved, at man udvidede Bestemmelsen i § 2 Nr. 1 b, til ogsaa at omfatte Nr. 1 a, med andre Ord ogsaa med Hensyn til Stednavne blev staaende ved Justitsministeriets eget gamle Forslag, at man kun havde Lov til at vælge dem, der stode opført paa en af Justitsministeriet udarbejdet Fortegnelse. Saa vilde det i alt Fald ligge i det nuværende Ministeriums Haand af denne Fortegnelse at udelukke alle de Stednavne, som man fandt i den Grad vare knyttede til en enkelt eller nogle enkelte Slægter, at det ikke var billigt — selv om det mulig maatte siges at være berettiget — at gøre Indgreb deri. Det kunde interessere mig at høre en Udtalelse fra den ærede Justitsminister herom. Ligeledes kunde det interessere mig at høre en Udtalelse af den ærede Minister om et andet Punkt. Den ærede Minister fralægger jo Justitsministeriet enhver som